

PÅ RESA I VÄRLDEN - FJ/OH2YL

Resfebern sätter in

Jag började planera min resa till den bildsköna ön Saint Barthelémy för ca. 1,5 år sedan. Egentligen var det när jag kom hem från Malta år 2008 som tanken på en lite lägre resa med riggen under armen började gro. Så växte tanken med tiden, och innan jag ens märkte det, började jag jobba på min resa. Resan började bli verklighet. Bland annat var införskaffandet av anropssignalen OG20YL ett ypperligt förvärv, för den var alltid lättsåld på banden, och pileuparna var garanterade. På detta sätt fick jag god träning för den kommande prövningen. Så här i efterskott måste man ändå medge att jag inte än i detta skede visste vad som väntade mig. Å andra sidan, det var egentligen bra.

Förberedelser mitt i brådskan

Varefter planerna framskred, bekräftades tidpunkten till 15.4 – 27.4.2011, halvvägs mellan high och low season. Till QTH valde jag en liten villa på norrsidan av ön. Budgeten klättrade ända upp till

10 000 dollar. Jag började också drömma om en egen webbsida med online-logg. Jag valde att aktivera HF-banden 10 – 160 m och valet av mode blev CW. Detta därför att man tidigare hade kört märkbart mera SSB från ön, och dessutom bestämde jag mig för att bara koncentrera mig på en mode. På det sättet skulle jag orka bättre, utan att splittra mig för mycket med de kommande prövningarna. Jag ville ha allt så säkert som det bara var möjligt.

Medan tankarna mognade så att de var genomförbara, fattade jag att jag även behövde hjälp under resan. Utmattad av körandet, skulle jag behöva all tid för återhämtning. Ja, och dessutom är det bra, att åtminstone någon är medveten om hur expeditionen framskrider, läser e-posten och uppdaterar webbsidan. Således ringde jag Janne, OH6LBW, och frågade om han ville bli min organisatör här hemma. Efter att han hade samtyckt, började vi tillsammans planera expeditionens webbsida. Och så trollade Janne på ett ögonblick fram min sajt www.fjoh2yl.com som skulle betjäna alla hams runt hela världen. På sidorna skraddarsydde Jari, OH6BG en fin konditionsprognos "VOACAP online propagation predictions from FJ to the world" som tilläggstjänst. Jarmo, OH2BN å sin sida hjälpte till med översättningarna. All denna hjälp var verkligen välkommen, för senaste vår var en mycket bråd tid för mig, och därför uppskattar jag stort experthjälpen som jag fick.

Från OHDXF fick jag låna ett linjärt slutsteg med tillhörande tuner, och dessutom sponsrade de min resa även ekonomiskt. Även Clipperton DX Club kom med som delfinansiär. Speciellt slutsteget behövdes verkligen. Ja, och många fler medhjälpare, som göt tro i min expedition med sin insats. Ett varmt tack till dem för stödet!

Jösses så mycket grejer!

När jag plockade ihop stationshelheten, höll jag på att drunkna i mängden av saker. Hur i hela friden skulle jag få allt detta med mig? Med pengar? Det blev tyvärr att betala en nätt summa för de extra kilona. O denna härlighet med att resa ensam, grrr...

Stationshelheten bestod av följande delar: Elecraft K2, Yaesu FT-897, Mafet slutsteg + tuner (by OHDXF), vertikal för 10 - 30 m, L-vertikal för 160 m, 2 st. fasade Butternutar, samt en G5RV. Med dessa måste man alltså klara sig, må det sen komma vad som kommer. Nåväl, åtminstone skulle jag få nio band aktiverade, om allt går väl.

Äntligen på väg

Flygresan via Paris till St. Maarten förlöpte bekvämt medan jag sov. Jag hade varit vaken hela föregående natt, och slocknade nästan genast jag kom ombord. Det var hög tid att ta en ordentlig tupplur, då spänningen från föregående natt började släppa. Så här i efterskott minns jag själv roat händelserna på flygplatsen i Paris. Jag skidade som en knappt vaken bastutomte från en terminal till den andra, och genast när jag kom ombord på nästa plan, somnade jag igen. Nåväl, det är väl mänskligt. När Europas kylighet hade förbytts till Karibiens värme på St. Maarten kände jag mig positivt rastlös. Bara en flight kvar, sedan skulle jag vara framme. En vänlig flygplatstjänsteman ledsagade mig till planet till Saint Barthélemy, samtidigt som han stolt förevisade sitt hemland.

Det sagolikt vackra Saint Barthélemy

Efter en framgångsrik flygning från världens fjärde farligaste flygplats till den tredje farligaste, kände jag mig mycket lättad. Jag kilade med de andra för att hämta mina väskor vid den lilla disken. Då upplevde jag en bitter besvikelse, mina väskor hade blivit på vägen. Hjälp, detta är inte verklighet!

Snabbt fick jag tankarna samlade, och begav mig iväg för att hämta bilen jag hade hyrt och nycklarna till villan. En vänlig dam följde mig fram till mitt härbärge, som såg ut att vara ett lyckat val. En liten villa med rätt stor gårdsplan som befann sig på stranden en bit avsides. Medan jag väntade ett par dagar på mina väskor använde jag fritiden till planering och dessutom fyllde jag på matförråden.

Expeditionsliv

DX-peditionen startade egentligen i det ögonblicket när väskorna anlände till ön. Tack vare min långa väntan hade min "go" stigit så pass, att jag genast måste ut i etern. Därför grävde jag först fram ett 8 meters metspö som jag byggde en hjälpmast av till G5RV-antennen. Metspöet reste jag med hjälp av det höga staketet som fanns på främre gårdsplanen, varvid antennens mittpunkt nådde nästan till 12

meters höjd. Detta staket var en strålande hjälp med tanke på antennerna. Visserligen utgjorde staketets höjd en egen utmaning, och därmed var jag tvungen att kravla mig upp med hjälp av en stege jag hittade för att nå övre kanten på staketet, Stegen hade jag också bundit fast vid staketet, och egentligen hoppades jag på det bästa, att jag inte skulle komma brakande ner. Staketets tvärbräder var lösa, och genom att bända med kniven lyckades jag göra ett hål stort nog för både knippeband och snören till fästena. Den vänliga städerskan hjälpte mig också med att skicka upp metspö och andra tillbehör medan jag balanserade

på stegen. Det här var till stor hjälp och samtidigt var det roligt att höra på hennes berättelser om denna magnifika ö i Karibiska havet. Till egentlig stationsplats valde jag sovrummet. I rummet fanns ett ganska stort bord, lagom att köra radio ifrån, Luftkonditioneringen hörde också till den absoluta plus-sidan. Kablarna kunde jag också bekvämt få in via fönstret på den intill liggande toaletten, och den bekväma svalkan garanterade, att inte ens myggen trivdes i utrymmet,

Mitt första QSO körde jag (16.4.) på 20 m CW klockan 2241UTC med DL5AXX. Då hade solen redan gått ner, och det var fullt kaos på bandet. Det hördes stationer från alla håll, och en del verkade t.o.m. tränga sig in? Eller kanske inte egentligen, det var troligen katten, som sprang tvärs över gårdsplanen med bakåtstrukna öron. Den hade troligen hört så pass konstiga ljud, att den kanske behövde få komma till lugnare trakter, eller?

Största delen av betinget låg ännu i framtiden, så det var att fortsätta utomhus med att sätta upp mera antenner. Som nästa lyftes 160-meters L-vertikalen och antennen för 10 – 30 meter. Det var rätt svettigt att arbeta utomhus, och emellanåt kändes det som om den rådande hettan höll på att ta nacksving på mig. Resultatet av arbetet belönade emellertid genast följande natt, då det på 160 m dök upp ca. 70 nya skalper i loggen. Bland dessa även två européer. Den tredje dagen färdigställdes de fasade Butternutarna (2 x HF2V). Jag valde Europa som riktning för antennerna vilket var ca. 45 grader österut från norr. Den främre antennen reste jag med hjälp av det låga staketet vid kanten av havsstranden, och den andra 20 m längre bakåt fäst i en liten palm. Det såg ganska roligt ut, för bygget såg ut som om det skulle växa Butternut ur palmen. Fasningen gjorde jag med hjälp av kabel. Allt verkade i alla fall fungera strålande, och SWR:t förblev under 1,5 på alla HF-band (10-160 m). Jag var avlång av lycka, för tekniken var precis det som jag hade varit mest rädd för.

Medan dagarna rusade förbi med rask fart började jag vänja mig vid min nya dygnsrytm. Från dag till dag försökte jag följa samma schema gällande banden. I allmänhet gick jag till nedre ändan av det valda bandet och försökte på det sättet göra det möjligt att hitta mig lätt. Jag strävade också till att åtminstone dagligen leverera min ugnsfärsk logg till Janne för uppdatering på webben. Under pauserna tog jag det så lugnt som möjligt och gick i allmänhet för att bada i poolen eller i havet. Badandet var en härlig medicin för tröttheten som började pina mig vartefter expeditionen fortskred.

Medan QSO:na gick bra till Europa och USA, var det hela tiden mycket utmanande och svårt att köra japanerna, kanske på grund av det långa avståndet. De rundstrålade antennerna gjorde inte saken

lättare, tvärtom. På en kvinnlig soloexpedition är man tvungen att pruta på vikter och invecklade konstruktioner. De bästa JA-konditionerna in-fann sig oftast vid solnedgången på de övre banden (15 m och 17 m) och lika efter solupp-gången 2-3 timmar framåt (40 m, 30 m och 20 m). Tröttheten är den allra värsta fienden då bandet nästan stängs efter många timmars va-kande, och öppnas kraftfullt igen efter 1-2 tim-mar. Detta kändes nog som ett slags "chockte-rapi" för den trötta operatören.

I övrigt upplevde jag opererandet som utmanan-de och njutbart när stationerna hördes starkt och störningarna saknades på bandet. Detta accentuerades speciellt med Butternuterna, som ver-kade fungera utomordentligt på 40 m och 80 m banden. De helt enkelt "sög bort" störningarna jämfört med G5RV:n. Den mest krävande ut-maningen upplevde jag ändå på det störnings-rika 160 m bandet. Då sänkte jag farten och för-sökte koncentrera mig separat på varje röksig-nal. Det lönade sig emellertid och upp till 249 QSO droppade in i loggen

Resans nästista natt blev oförglömlig för mig på grund av den hårda stormen. Medan jag körde, noterade jag plötsligt ljudet av hållregn, som förstärktes av vinden som ven i knutarna. Det var alldeles mörkt ute, och tidvis nåddes mina öron av ett skrammel. Det tog inte längre förrän det blev total tystnad på bandet. Jag visste genast att det hade gått på tok med antennerna.

Först i gryningen fick jag klart för mig hur stora naturkrafter det hade varit fråga om. Då hade stormen redan bedarrat, och det var mycket tyst därute. När jag gick ut var synen tröstlös. Inte en enda antenn var i skick! Vad i all världen gör ja gnu? Jag återfick i alla fall funktionsförmågan och började granska skadorna, och fick på så sätt klart för mig att staglinorna hade gett efter. Dessutom hade ett par av metspöna gått av. En smula tur hade jag tydligen i alla fall. Efter lite förstahjälpp fick jag ännu igång alla vertikaler, och återinträdde så på banden. Visserligen bara för några timmar, för en ny stormfront var i antågande som samtidigt skulle sopa rent med mina antenner. Irriterad av motgångarna beslöt jag att dyka in bland stormbyarna för att rädda det som ännu var kvar av antennerna. Jag packade ner allt utom G5RV:n, som jag lyfte upp ännu en gång, och hoppades på det bästa. Vädret hade förändrats märkbart, och luften var kylig med regn. Det var ännu nästan ett dygn till avresan, så jag beslöt att kämpa vidare. Mitt mål på 8000 QSO:n hade jag spräckt redan för några dagar sedan. Jag hade som nytt mål satt 10 000 QSO:n. Så jag började striden mot tiden. Tiden var dock skoningslös, och fast jag hur försökte, kunde jag inte spräcka mitt nya mål. Även föret på banden hade försämrats förargligt, och så var pileuperna ett minne blott. Jakten på QSO:n började påminna om riktigt fiske. De var ganska bedövande att lyssna på ett så gott som tomt band. Jag var i alla fall nöjd med de

9561 QSO:n jag hade fått, och stolt av detta började jag förbereda hemfärden med fart.

Tankar efter resan

"Sköönt ... jag klarade det!" är den första tanken som slår mig så här efter resan. FJ/OH2YL var en tuff resa, och utan den hjälp jag fick, skulle jag inte ha klarat av den så här stilig. Jag tog medvetna risker och satte mig själv på spel och det lönade sig. Resan sög ut ordentligt med must, pengar och tid. Dessutom var mina närmaste tvungna att flexa friskt inför mina planer, så tack till dem för det. Vi har en fin hobby, som vi noga skall slå vakt om. Denna gång var mitt byte 9561 QSO:n och kanske jag nån gång i framtiden försöker bättra på detta. Jag hoppas att min resa skall sporra även andra att skaffa erfarenheter av att resa med rigg runt världen.

Varmt tack till er alla som stött och kontaktat mig!

TOTALSITUATION

BAND	MODE	QSO:n	LÄNDER	QSO / DAG	
160 m	CW	248	31	16.4	114
160 m	SSB	1	1	17.4	888
80 m	CW	880	53	18.4	827
40 m	CW	1190	72	19.4	1004
30 m	CW	1128	72	20.4	797
20 m	CW	992	58	21.4	1082
17 m	CW	1273	64	22.4	810
15 m	CW	1140	60	23.4	874
12 m	CW	1473	66	24.4	1080
12 m	SSB	1	1	25.4	958
10 m	CW	1235	58	26.4	812
				27.4.	315
SAMMANLAGT		9561 ST			